

re, hvad vi kan, og det er altså at få færdiggjort ernæringsmærkningsmodellen sammen med fødevareindustrien og Forbrugerrådet, anmeldte den til EU, for det skal den, så den kan blive notificeret, og derefter har vi modellen parat. Så må vi bruge den på internettet og i andre sammenhænge, indtil vi kan få den på varerne herhjemme.

Per Clausen (EL):

Vi er i en situation netop nu, hvor der tales meget om en tænkepause i forbindelse med EU, og det diskuteres meget, hvordan man skal gøre EU spiseligt for befolkningen. Mener ministeren så ikke, at man til EU – for regler gælder jo kun, indtil de er lavet om – kunne sige: Det er faktisk meget vigtigt for Danmark, for de danske forbrugere, at få mulighed for at etablere det her som en obligatorisk ordning, og derfor må man give Danmark og også andre nationer, der skulle have det ønske, mulighed for at gennemføre det, netop set i lyset af, at det går lidt langsomt på det her område med at få forbrugerinteresserne sat igennem i EU-systemet?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan sige, at det også indgår i mine overvejelser, om der sideløbende med de andre tiltag burde gøres et forsøg på at tilvejebringe hjemmel i EU-reglerne til at indføre nationale regler, altså lovgivning om det her, så vi kunne lave en obligatorisk ernæringsmærkningsordning i Danmark. Det kræver en nærmere analyse, også af mulighederne for overhovedet at komme igen med det, men også den mulighed indgår i mine overvejelser, så jeg vil ikke på forhånd afvise, at det også kunne være en mulighed, som vi kunne benytte os af igen, i hvert fald indtil vi måtte få en egentlig europæisk ernæringsmærkningsordning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 34:

Forslag til folketingsbeslutning om afvikling af udsætning af opdrættede fugle til jagt (skydefugle).

Af Steen Gade (SF) og Line Barfod (EL) m.fl. (Fremsat 10/11 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det er selvfølgelig indlysende vigtigt, at jagten i Danmark udøves på et etisk forsvarligt grundlag, og også at det sker på et bæredygtigt grundlag. Det er selvfølgelig vigtigt af hensyn til vildtet, det er vigtigt af hensyn til de 160.000 aktive jægere og af hensyn til alle os, der ikke går på jagt, men har glæde af naturen på mange andre måder.

Jagten på opdrættede og udsatte fugle – fasaner, agerhøns, gråænder – har været almindelig i Danmark i mange år. Ja, for mange jægere er det deres eneste mulighed for at komme på jagt. Jagten foregår både i lille skala på egen grund og i større skala, hvor jagterne er mere arrangerede.

Indfangningen af vilde fugle, opdrættet og den efterfølgende udsætning og jagt på fuglene rejser en række spørgsmål af biologisk, miljømæssig, veterinær og dyreværnmæssig karakter.

Vi ved også, at det er et spørgsmål, der er omgærdet af stærke følelser, men jeg må sige, at der altså er en tæt regulering på området, og regeringen er indstillet på at justere reglerne, hvis der måtte vise sig behov for det.

Kl. 14.50

Om den del af forslaget om afvikling af opdræt og udsætning, der vedrører jagt- og vildtforvaltningslovgivningen, kan jeg oplyse, at Vildtforvaltningsrådet allerede i august 2004 besluttede at undersøge forholdene for jagt på udsatte fugle nærmere.

Som bekendt er det Vildtforvaltningsrådet, der rådgiver miljøministeren i spørgsmål om jagt og vildtforvaltning. De nedsatte så en arbejdsgruppe med repræsentanter for Dyrenes Beskyttelse, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Landbrug, Dansk Ornitologisk Forening, Det Dyreetiske Råd, Fødevarestyrelsen, Danmarks Jægerforbund, Dansk Skovforening og

Justitsministeriet. Og selvfølgelig deltog også Skov- og Naturstyrelsen og Danmarks Miljøundersøgelser i arbejdet.

Gruppen fik til opgave i et kommissorium at vurdere, om der inden for de gældende retlige rammer er behov for en ændret detailregulering. Er der f.eks. behov for ændring af bekendtgørelser, eller er der behov for nye vejledninger eller mere rådgivning på området? Arbejdsgruppen blev også bedt om at komme med anbefalinger til løsning af eventuelle problemer, som de måtte kortlægge.

Arbejdsgruppen har lige afleveret sin rapport til Vildtforvaltningsrådet, som har sin første drøftelse af arbejdet præcis i dag, nærmest mens vi står her og taler. Rådet forventes at tage endelig stilling til rapporten på sit næste møde, og det skal finde sted den 31. marts.

Først derefter får jeg en udtalelse til brug for min vurdering af, om der er behov for ændringer af de regler, vi har om indfangning, udsætning og jagt på fasaner, agerhøns og gråænder. Derfor kan man sige, at det forslag, vi har til behandling i dag, har en lidt dårlig timing, for det grundlag, som vi skal forholde os til, får vi altså først om et par måneder.

Jeg ved, at arbejdsgruppens rapport er sendt over til Folketinget, og Vildtforvaltningsrådets udtalelser og min vurdering af behovet for eventuelle ændringer vil naturligvis også til sin tid blive tilstillet Folketinget.

Men jeg tror godt, man allerede nu kan sige, at det er temmelig sandsynligt – det er jo det, der foreslås i forslaget – at en afvikling af den mangeårige praksis for opdræt og udsætning af fugle ville kunne føre til et øget jagttryk på den naturlige bestand af fasaner, agerhøns og gråænder og på andre vildtarter, et jagttryk, som selv den mest ambitiøse pleje- og genopretningsplan for den danske natur næppe ville kunne kompensere for. Det er Danmark simpelt hen for tæt befolket til.

Når det er sagt, så lad mig gøre opmærksom på den omfattende indsats, der gøres for at beskytte og forbedre vores natur og skabe bedre vilkår for den vilde fauna, herunder de jagtbare fugle. Lov om jagt- og vildtforvaltning har det som et af sine formål at sikre kvantiteten og kvaliteten af vildtets levesteder, f.eks. gennem oprettelse af egentlige vildtreservater – dem har vi oprettet næsten 100 af, i alt 330 kvadratkilometer – og ved i øvrigt at beskytte vildtets eksisterende levesteder og skabe nye, som det bl.a. gøres gen-

nem en række støtteordninger til vildtplantninger og til etablering af vådområder.

Jeg kan også nævne udpegningen af natur 2000-områderne efter EU's fugle- og habitatdirektiver. Her er der også sat et omfattende arbejde i gang, som skal resultere i mål og planer for deres naturtilstand og de konkrete indsatser, som der måtte være behov for.

Sammen med de kystnære områder og de beskyttede naturtyper uden for natur 2000-netværket betyder det, at ca. 15 pct. af Danmarks areal under en eller anden form er naturbeskyttet.

Samtidig fortsætter skovrejsningen. Lige nu har Miljøministeriet aftale om at rejse ny statskov på mere end 8.500 ha rundtomkring i landet, og dertil kommer den private skovrejsning.

Også naturgenopretningen fortsætter. I de seneste 20 år er der genskabt mere end 25.000 ha med naturområder, og regeringen har afsat 200 mio. kr. ekstra til en særlig vand- og naturindsats frem til 2008, og som det vil være forslagsstillerne bekendt, er vi ved at forberede en endnu mere betydelig indsats derudover i de kommende år.

Med andre ord: Naturpleje og naturgenopretning, der også gavner vildtet, er allerede en integreret del af vildtforvaltningen i Danmark.

Hvis jeg må kommentere den anden del af forslaget, det her med at begrunde et forslag om afvikling med en eventuel risiko for spredning af sygdomme i naturen og til husdyr og fjerkræbrug eller til mennesker, så må jeg sige, at det synes jeg savner sagligt belæg.

Fødevarestyrelsen, som er ansvarlig for det område, har i hvert fald klart oplyst, at man ikke for tiden finder det nødvendigt med et generelt forbud mod opdræt af vildt med henblik på udsætning, og den henviser til, at veterinærlovgivningen gør det muligt at håndtere de risici, der er for spredning af sygdomme til fjerkræbesætninger og derigennem til mennesker, herunder gennem udstedelse af nye bekendtgørelser, hvis trusselsniveauet skulle gå hen at stige.

Kl. 14.55

Ministeren for familie- og forbrugeranliggender offentliggjorde den 13. oktober sidste år en handlingsplan mod fugleinfluenza, der f.eks. indebærer nye regler for opdræt af vildænder, hvor der bliver forbud mod samtidigt opdræt af hønsefugle på ejendommen, påbud om rengøring og desinfektion af udstyr og materiale, der har været anvendt til opdrættet, og krav om, at vildællinger dokumenteres fri for fugleinfluenza, før de må sælges. Det sidste krav er faktisk

netop i dag udvidet til at gælde al opdrættet fjer-vildt, og Fødevarestyrelsen har samtidig indført nye regler for opdræt af gråænder, hvilket også skal forebygge en smitterisiko ved fugleinfluenza.

Der tages altså de foranstaltninger, som de ansvarlige myndigheder vurderer er nødvendige. Det betyder selvfølgelig alt i alt, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Til sidst har jeg kun en enkelt kommentar, for det begrundes jo også lidt med etik. Jeg har set, at en af forslagsstillerne, hr. Steen Gade, er citeret på Ritzaus Bureau i går for at sige: Det er uetisk og mangel på respekt for liv at opdrætte fugle blot for at skyde dem som led i en hobby.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at det her foregår på en etisk forsvarlig måde, men jeg synes omvendt, at det i hvert fald ikke er et syn, jeg kan tilslutte mig, altså at sige, at det helt skal forbydes, for så skulle vi også forbyde f.eks. put and take-søer, hvor fisk udsættes, for at familier eller fiskere kan få en naturoplevelse. Der er jo masser af sammenhænge, hvor vi sætter dyr ud eller sætter fisk ud udelukkende med det formål, at de skal indfanges bagefter. Jeg tror altså, at forslagsstillerne får travlt, og at begrunde det på den måde, mener jeg ikke giver mening.

Derudover mener jeg, at vi må afvente, hvad Vildtforvaltningsrådet kommer med af forskellige etiske betragtninger, og man kan også se af det materiale, folketingsmedlemmerne har fået i dag, at det jo er en interessant debat, der forestår i Vildtforvaltningsrådet, med ret forskellige synspunkter, og vi vil tage bestik af det, når de er færdige med deres drøftelser.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg forstod på ministeren, at selv om hun selvfølgelig afventer, at der kommer den her rapport, og det ser nok ikke ud til, at det bliver nogen enig indstilling, der kommer, det har man ligesom lagt op til fra organisationernes side, så hælder ministeren nok mest til, at det her skal fortsætte. Det bedste argument, ministeren har for det, er, at der ellers ville komme et for stort jagtpres på de eksisterende bestande. Til det vil jeg bare sige, at man selvfølgelig godt kan løse det problem, at der er et stort behov for at skyde dyr, ved at udsætte nogle i naturen, det er klart, men der er også to andre måder, man kan regulere det på.

Den ene er naturpleje og udvikling af den. Selv om ministeren nævner mange eksempler

på, at man arbejder med det, så kunne det godt være, at man faktisk kunne bruge nogle flere ressourcer på det her område og også få frigjort flere private ressourcer.

Den anden er, at det også er muligt at regulere jagten på anden måde. Jagt er muligvis en naturlig drift, men dem har vi jo i andre sammenhænge lovgivning og regler til at regulere.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det ved jeg nu ikke om vi har med alle de naturlige drifter. Men vi taler jo ikke om et totalt ureguleret område. Hr. Per Clausen får det til at lyde, som om der ikke er regulering på det her område. Det er der, og det skal der være.

Jeg mener bestemt, det er vigtigt, at det foregår på en etisk forsvarlig måde. Det, der lå i det sidste, jeg sagde, har baggrund i hr. Steen Gades udtalelser fra i går, det ligger også lidt i måden, hr. Per Clausen udtrykker sig på, nemlig det her med et stort behov for at skyde osv. Der ligger jo en total afstandtagen fra jagt overhovedet. Jeg siger bare, at så kan forslagsstillerne få nok at gøre, for så skal man altså også modsætte sig put and take-søer. Så skal man også modsætte sig udsætning af lakseyngel eller ørred, eller hvad det nu kan være. Så skal man også modsætte sig hjortevildt i landets dyreghaver eller krebseopdræt, som sådan set bare sker, for at vi mennesker kan få noget at fornøje os ved.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu skal det ikke blive en lang diskussion om, hvad der regulerer vores drifter. Jeg tror, at de fleste drifter et eller andet sted er reguleret af lovgivningen i den yderste konsekvens.

Men den afgørende pointe her er, at når det handler om at forhindre, at der bliver et for stort jagttryk, så siger jeg, at det kan reguleres på flere måder. Det kan også reguleres ved, at man faktisk laver yderligere reguleringer af muligheden for at drive jagt.

Jeg takker selvfølgelig for alle de gode ideer, ministeren har til forslag, der kunne fremsættes i de kommende folketingssamlinger. Jeg tror, at nogle af dem næppe bliver fremsat inden for den årrække, jeg får lov til at sidde her i Folketinget, altså at vi ikke når til dem, for der er også selv for mig en bagatelgrænse. Men jeg vil bare sige, at der ikke i det her forslag ligger nogen modvilje mod jagt. Jeg synes, at jagt er en udmærket ting og faktisk på mange måder medvir-

ker til at regulere naturen, så det har jeg meget respekt for. Det er ikke det, der er tale om. Der er tale om at fjerne en del af jagten, som jeg ikke bryder mig om.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Med hensyn til, hvor stor en del af menneskets drifter der kan reguleres, tror jeg, vi er på kanten af både hr. Per Clausens og min ekspertise, så det er nok bedst at lade det ligge.

Nu kommer Vildtforvaltningsrådet tilbage efter sine drøftelser. En arbejdsgruppe har analyseret spørgsmålet, og den vil formentlig pege på nogle problemer og komme med nogle refleksioner over, om der er nogle steder, hvor der er behov for at regulere og stramme op. Det er præcis det, jeg som miljøminister og i en eller anden forstand også Folketinget har Vildtforvaltningsrådet til, og efter mødet den 31. marts er tiden kommet til at høre de bud, det har.

Jeg har set den foreløbige rapport. Jeg har fået den meget sent, og jeg har ikke haft lejlighed til at læse hele rapporten, men jeg kan godt se, at de må have gjort sig nogle overordentlig interessante etiske overvejelser. Men normalt lægger Vildtforvaltningsrådet jo ret stor vægt på at prøve at være så enigt som muligt om det, de ender med at anbefale os politikere, og derfor tror jeg trygt, vi kan afvente de seriøse bud, der kommer fra det. Dem har vi i hvert fald været heldige med at få, også i andre vanskelige spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Mit spørgsmål går på det etiske. Jeg vil spørge, om ministeren er uenig i det, man kan kalde de almindelige jagtetiske regler, for det lyder jo, som om ministeren synes, det er etisk forsvarligt at sætte disse mange hundrede tusinde skydefugle ud og derefter bare skyde dem. Det er der faktisk meget få mennesker her i landet der mener, vil jeg godt sige til miljøministeren. Derfor kan det jo godt være rigtigt, men det ville i hvert fald overraske mig lidt, hvis ministeren ikke gik ind for det, man kalder de almindelige jagtetiske regler. Gør ministeren ikke det?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det kan der jo svares helt kort på: Jo, jeg går ind for de almindelige jagtetiske regler, og jeg tror

ikke, der er nogen herinde, der ville svare benægtende på det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Men hvad er det nu, der står i dem? Der står, at man skal jage naturens overskud, og det er faktisk det modsatte af at jage skydefugle. Jeg siger det bare til ministeren, fordi det står i jægernes beskrivelse af jagtetiske regler og også gennemgås alle de steder, hvor der gives undervisning forud for udstedelse af jagttegn, så det, vi foreslår her, er blot, at der skal leves op til de jagtetiske regler, som er god tone for alle jægere.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Ja, men hr. Steen Gade kommer jo ikke uden om, at der i ganske, ganske mange år er sket stor udsætning af fugle fuldstændig ukontroversielt og stort set uden problemer. Det, der er det afgørende, er vel nok, om det foregår på en ordentlig, anstændig og etisk forsvarlig måde de enkelte steder, og det handler også om, hvor mange dyr der bliver udsat på et givet areal. Der skal selvfølgelig ikke udsættes flere, end naturen kan bære og tåle, og det er jo bl.a. det, Vildtforvaltningsrådet har fået til opgave at komme med et bud på.

Det tilsagn, jeg gav i mit første indlæg, var klart nok: Kommer rådet og siger, at der er nogle problemer, må vi kigge på dem. Det er det, vi har rådet til, og i halvandet år har der nu siddet en arbejdsgruppe, som skal komme med et seriøst input til den videre diskussion. Derfor synes jeg bare, det vil være naturligt at tage debatten til den tid frem for at tage den uden at afvente resultatet af det omhyggelige arbejde, der er gjort i nu halvandet år.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Vi siger tak til ministeren og går over til ordførerrækken. Første ordfører er fru Inger Støjberg.

Inger Støjberg (V):

SF's og Enhedslistens beslutningsforslag om at afvikle opdræt af fugle, som udsættes til jagt, og fremlægge en pleje- og genopretningsplan for den danske natur, så der udelukkende drives jagt på naturens overskud, vedrører jo to meget interessante diskussionsemner, men jeg synes ærlig talt ligesom miljøministeren, at timingen for fremsættelsen mildt sagt ikke er særlig god.

Der blev i august 2004 nedsat en arbejdsgruppe under Vildtforvaltningsrådet, som netop skal undersøge forholdene i forbindelse med indfangning, udsætning og jagt på fasaner, agerhøns og gråænder. Arbejdsgruppen, som jo er bredt sammensat, fremlægger nu sine vurderinger og råd, og Vildtforvaltningsrådet vil tage stilling til dem senere på foråret.

Derfor vil det være helt forkert allerede i dag at afgøre, om der skal ske ændringer. Vi har det i hvert fald sådan i Venstre, at når der er nedsat en arbejdsgruppe, afventer man selvfølgelig dens konklusioner, inden man tager stilling til eventuelle ændringer, og jeg tror egentlig også, at både SF's og Enhedslistens ordførere er enige med mig i, at vi skal gøre det.

Kl. 15.05

Beslutningsforslagets anden del omhandler et forslag om, at der skal fremlægges en pleje- og genopretningsplan for den danske natur. Nu er det jo sådan, at der allerede i dag gøres meget på netop denne front, hvilket også er rigtig godt. Netop naturpleje og genopretningsprojekter er en vigtig del af jagt- og vildtforvaltningen, og derfor bliver der også allerede nu taget mange initiativer på det her område.

Venstre kan altså ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg er helt forundret over, at Venstre, der plejer at prale af, at man skal sige, hvad man mener osv., nu siger, at med hensyn til dette spørgsmål kan vi ikke sige noget endnu, fordi vi ikke har fået rapporten fra Vildtforvaltningsrådet.

Jeg synes, det er noget af den bedste timing, der nogen sinde er set. Ved denne lejlighed kunne Venstre sige noget om sine principper, vi får nogle afgørelser efter nogle drøftelser i Vildtforvaltningsrådet, mens vi arbejder med forslaget her i Folketinget, og så kommer der en andenbehandling. Man kan da ikke være bedre stillet, hvis man mener, at vi som politikere også skal give udtryk for nogle overordnede principper.

Men jeg vil spørge fru Inger Støjberg: Er det virkelig rigtigt, at Venstre ikke kan se nogen problemer på dette område? Så ville vi i hvert fald være ilde stædt, når Vildtforvaltningsrådet engang kommer med en eller flere indstillinger af en eller anden art.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu er det jo ikke den første arbejdsgruppe, der er blevet nedsat i denne regerings periode. Det er sket på mange andre områder, også uden for miljøområdet, og jeg kan se, at hr. Steen Gade sidder og nikker, så hr. Steen Gade er sikkert også godt klar over, at der er blevet nedsat mange arbejdsgrupper.

Det er jo generelt set sådan, at det sådan set er en meget god ting at vente på, at arbejdsgrupper gør deres arbejde færdigt og kommer med nogle vurderinger og nogle råd, som vi derefter tager politisk stilling til. Det synes jeg egentlig er fuldstændig almindelig høflighed, for hvorfor skulle vi dog ellers bede nogle eksperter om at bruge masser af arbejdskraft og -timer på at rådgive os, hvis man bare med et slag i luften, som det sker med dette beslutningsforslag, tager stilling uden at lytte til de råd, der bliver givet?

Jeg har ikke sagt, at Venstre ikke kan se problemer på dette felt. Det er klart, at det skal foregå på en etisk forsvarlig måde, når man går på jagt, og derfor vil Venstre også afvente, hvilke råd og vurderinger der kommer fra arbejdsgruppen, og så tage stilling senere hen.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det var jo at bruge mange ord på at fortælle, at man ingenting vil sige nu. Det er o.k., Venstre siger ingenting nu, men når forløbet er færdigt, vil man sige noget.

Men Venstre kommer jo ikke uden om det overordnede spørgsmål, som vi også stillede miljøministeren: Skal jagten i Danmark bygge på, at jagten på langt de fleste fugle, der bliver jaget og bliver skudt, ikke lever op til de jagtetske regler, fordi fuglene er udsat? Skal vi fortsat acceptere en sådan jagt? Venstre må da have lidt mening om det.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Til hr. Steen Gades kommentar om, at det er at bruge mange ord, når man ikke vil sige noget nu, vil jeg egentlig gerne replicere:

Jeg har det sådan, at når man har nedsat en arbejdsgruppe, synes jeg, det er helt almindelig god kutyme at lade en sådan arbejdsgruppe arbejde færdig. Jeg hører ikke til det hold, der nedsetter en arbejdsgruppe og bare tilsidesætter dens arbejde og tænker: Nå, det har jo alligevel ingen betydning. Nu har de måske arbejdet med

noget i halvandet år, men vi ved bedre som politikere, for vi er jo eksperter på samtlige felter.

Angående det etiske er det jo ikke noget nyt, at der bliver opdrættet fugle, som bliver sat ud til jagt. Det skete såmænd også, da hr. Steen Gades parti var støtteparti for den tidligere regering, så det er jo ikke noget nyt. Men det er klart, at det skal foregå på etisk forsvarlig vis, og denne arbejdsgruppe skal bl.a. vurdere, hvorvidt det er tilfældet nu, og om der måske skal nogle ændringer til.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg ved ikke, om fru Inger Støjbergs bemærkning skal udstrækkes til alle de områder, som er dækket af regeringens utallige udvalg, der arbejder på forskellige områder, for så er der jo ingenting tilbage, vi kan diskutere her i Folketinget. Om ikke andet har vi Globaliseringsrådet, der jo arbejder med det hele, så det gør det nok lidt vanskeligt.

Kl. 15.10

Men da vi næppe kommer tættere på Venstres holdning til denne sag, vil jeg gerne spørge fru Inger Støjberg: Er fru Inger Støjberg enig i det synspunkt, som flere politikere har fremsat i dag i pressen, nemlig at det bliver sådan, at det Vildtforvaltningsudvalget når frem til, bliver lov, og at den lov ikke kan ændres? Eller vil Venstre til den tid forbeholde sig ret til at gennemføre ting imod dette udvalgs anbefalinger eller til fordel for en del af udvalget, der måske har en anden opfattelse end flertallet/mindretallet?

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg fatter ikke, at hr. Per Clausen siger, at der efterhånden slet ikke er nogen ting, vi kan diskutere her i Folketingssalen. Jeg synes, at når man kigger på Folketingets debatter, er de til tider nærmest endeløse, så der er masser, vi kan diskutere i Folketingssalen.

Det, jeg har sagt, er, at jeg ikke vil diskutere på baggrund af en rapport, hvis konklusioner ikke engang er blevet fremsat endnu. Jeg synes simpelt hen, det er helt uanstændigt at diskutere på en baggrund, hvor man ikke engang har villet lytte til de eksperter, der faktisk ved noget om emnet, men vil diskutere, inden de er kommet med deres vurderinger og råd. Det synes jeg ikke er rimeligt.

Til spørgsmålet om, hvorvidt man skal følge Vildtforvaltningsrådets anbefalinger, når de

kommer: Det har jo i mange år været en fast tradition at følge Vildtforvaltningsrådets råd og vejledninger, og det er også sådan, at Vildtforvaltningsrådet ofte har haft nogle meget entydige vejledninger, som har ligget til grund for de beslutninger, vi skulle træffe efterfølgende, så jeg ser faktisk meget frem til, at vi får nogle vurderinger og nogle råd fra Vildtforvaltningsrådet.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Fru Inger Støjberg har da ret i, at vi diskuterer mange ting i Folketinget, for det er jo sådan, at det hverken er regeringen eller Venstre, der fastsætter dagsordenen. Men fru Inger Støjbergs synspunkt om, at forslaget kommer på et forkert tidspunkt og handler om noget forkert, og om, at vi ikke kan udtale os, fordi de eksperter, der er udpeget, endnu ikke har udtalt sig, er jo et tilbagevendende synspunkt hos Venstre. Den debat har vi med jævne mellemrum.

Så vil jeg også konstatere, at i denne sag er det sådan, at fru Inger Støjberg og Venstre virkelig synes, at der skal lyttes til smagsdommerne. Ikke alene har man nedsat et udvalg, hvis sagkyndige vejledning man vil lytte til og derefter træffe politisk beslutning – nej, i denne sag er det sådan, at Venstre vil følge dette udvalgs indstillinger uden nærmere overvejelser, og det sætter jo spørgsmålstegn ved, om vi overhovedet skal have debatter i Folketinget. Hvis det er det, der skal være udgangspunktet for det videre arbejde, er det jo lidt ligegyldigt, hvad vi siger her.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu er det jo sådan, at vi ligesom er fælles om at sætte dagsordenen i Folketingssalen. Oppositionen fremsætter sine beslutningsforslag, hvilket sker i dag, og regeringen fremsætter lovforslag, hvilket nærmest sker dagligt.

Jeg vil ikke sige, at det er forkert at diskutere noget som helst på et bestemt tidspunkt. Næh, sagen er, at det sker på et forkert grundlag. Det er på et forkert grundlag, man har fremsat dette beslutningsforslag, for der sidder en arbejdsgruppe, som nu har arbejdet i halvandet år, men lige inden dens anbefalinger og vurderinger kommer, ved man bedre fra oppositionen. Man ved lige præcis, hvordan tingene skal skrues sammen i mange år frem, og det er da en mangel på måde at tilsidesætte fagkunds-kaben på.

I Venstre vil vi gerne lytte til fagkunds-kaben. Vi vil gerne lytte til den arbejdsgruppe, der er

nedsat, vi vil gerne lytte til Vildtforvaltningsrådet, og når de er kommet med deres anbefalinger, tager vi stilling. Det er da godt politisk håndværk.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til den næste ordfører, fru Mette Gjerskov.

Mette Gjerskov (S):

Jeg går ud fra, vi alle sammen kender historierne om folk, der kommer kørende på en dansk skovvej og på det nærmeste må ud af bilen for at puffe de dumme udsatte fasaner ind i skoven igen, fordi fasanerne er opdrættet og udsat og derfor faktisk ikke har begreb skabt om, hvordan de skal klare sig i naturen eller i trafikken for den sags skyld. Vi er vel også alle sammen enige om, at den slags historier næppe er særlig fremmede for omdømmet, hverken for dem, der opdrætter fasaner, eller for dem, der udsætter dem.

Med de historier i baghovedet mener jeg sådan set, at beslutningsforslag nr. B 34 om at forbyde udsætning af skydefugle egentlig virker meget sympatisk. Men hvis vi Socialdemokrater skal bidrage til at lukke et erhverv, skal der virkelig være vægtige grunde til det.

Det er jo sådan, som det også er blevet nævnt af den tidligere ordfører og af ministeren, at Vildtforvaltningsrådet faktisk drøfter netop dette spørgsmål i dag, og Socialdemokraterne lægger stor vægt på, hvad Vildtforvaltningsrådet siger. Det består jo af en række relevante interesser på området lige fra kloge folk fra Dyrenes Beskyttelse og Danmarks Naturfredningsforening over Dansk Ornitologisk Forening til Jægerforbundet. Derfor vil vi gerne vente på deres anbefalinger, før vi drager en endelig konklusion.

Kl. 15.15

Men det er ikke ensbetydende med, at vi ikke gerne vil drøfte spørgsmålet. Vi vil gerne se på vilkårene for opdræt og udsætning, og måske viser det sig, at Vildtforvaltningsrådet kan komme med nogle forslag til, at det kan ske sådan, at vi ikke ligefrem behøver at forbyde erhvervet.

Vi vil gerne se nærmere på dyrenes velfærd under opdrættet. Vi forstår, at man faktisk er kommet ret langt på dette område, men vi vil gerne være sikre på, at opdræt af fasaner og andre fugle kan ske dyrevelfærdsmæssigt forsvarligt og – og det er meget væsentligt – under myndighedernes tilsyn. Vi vil også gerne se på en begrænsning af, hvor mange fugle der må

settes ud på arealerne, både af hensyn til dyrenes velfærd og faktisk også af hensyn til miljøet.

Hvis det virkelig er rigtigt, som jeg mener vi kan læse i rapporterne, at der hvert år indfanges 36.000 fasaner, som holdes i fangenskab under æglægningen, ser vi faktisk også ret alvorligt på det, for det er jo væsentligt, at der er tale om et bæredygtigt opdræt, og det kan det tal vist ikke rigtig være foreneligt med.

Endelig vil jeg selvfølgelig nævne spørgsmålet om sygdomme. Fugleinfluenza er blevet nævnt som en risiko. For et par måneder siden fik vi et svar fra myndighederne om, at det ikke er noget problem, men her til morgen blev der udsendt en meddelelse om, at man har skærpet beredskabet, og det er selvfølgelig en situation, vi vil følge nøje.

Sammenfattende tror jeg, jeg vil sige, at Socialdemokraterne finder hensigten med forslaget meget sympatisk. Vi mener, det er væsentligt at beskytte både naturen og dyrene mod overlast, men vi vil gerne afvente Vildtforvaltningsrådets indstilling, før vi tager endelig stilling til beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det er altså en grov undervurdering af fasanjagt at beskrive den som disse dumme fasaner, der står ude på vejen. Jeg kan fortælle fru Mette Gjerskov, at sådan en januar dag i skoven, hvor man går og leder efter den eneste ene, kan være både lang og spændende.

Fru Mette Gjerskov rejser to problemer, og det ene er velfærd under opdræt. I forbindelse med velfærd under opdræt er der lige kommet nye regler, og kan fru Mette Gjerskov ikke anerkende, at de regler giver bedre vilkår for opdræt af mere dyrevelfærdsmæssig karakter? Det andet problem, fru Mette Gjerskov rejser, er spørgsmålet om, hvor mange fugle der kan udsættes, og kunne det ikke præciseres lidt nærmere?

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Nu skal jeg jo ikke begynde at blande mig i, hvor ordføreren går ud og finder den eneste ene, om det er i skoven eller andre steder. Min historie om fasanerne på vejene var et eksempel, som jeg tror vi alle sammen kender, og det er netop derfor, det er vigtigt, at vi får noget saglighed ind i debatten. Det er også derfor, vi gerne vil høre, hvad Vildtforvaltningsrådet siger.

Jeg er fuldstændig opmærksom på, at der netop er kommet nye regler for opdræt, og jeg mener faktisk også, at jeg anerkendte i min ordførertale, at der er blevet strammet op på området. Men jeg sagde også, at vi gerne vil følge udviklingen nøje.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Fru Mette Gjerskov vil vente på rapporten, inden der tages endelig stilling, og det er også o.k. Men jeg må indrømme, at jeg synes, jeg hørte den socialdemokratiske ordfører udtrykke sig på en sådan måde, at der nok næsten ikke er noget, der kan overbevise hende om, at man skal stoppe det her. Sådan synes jeg konklusionen var, og det er jo lidt i modsætning til det, der har været fremme i medierne. Men man skal jo ikke tro på alt, hvad man læser i avisen, så den glæde havde vi kun kort.

Men har jeg forstået fru Mette Gjerskov rigtigt: Vil Socialdemokraterne ikke være med til at forbyde den form for jagt?

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Nu ved jeg ikke, hvad det er for nogle medier, ordføreren henviser til, men jeg prøvede at sige, at vi meget nødig vil drage en konklusion, før vi har fået alle argumenter og forslag på bordet, for det er det, der er det væsentlige. Jeg sagde også, at i forbindelse med den praksis med udsætning af fugle, og opdrættet af dem ikke at forglemme, er det meget vigtigt, at vi tager hensyn til både miljøet og dyrevelfærden.

Jeg kan nok ikke komme det meget nærmere. Jeg synes, jeg har prøvet at problematisere en række af de områder, hvor vi kan se, der er nogle problemer, men det kunne jo være, at Vildtforvaltningsrådet kom med nogle geniale løsninger, og det vil vi altså ikke udelukke.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Så kan jeg vel konstatere, at Socialdemokraterne håber, at den argumentation, der bliver fremlagt af Vildtforvaltningsrådet, er af en sådan karakter, at den kan legitimere, at Socialdemokraterne ender med ikke at stemme for forslaget, fordi man ikke ønsker at genere Landbrugsrådet og andre erhvervsinteresser på området. Det må være pointen.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Nu synes jeg altså, at Enhedslistens ordfører strammer mine udtalelser meget, meget, meget.

Vi Socialdemokrater har ikke brug for at legitimere vores holdning på nogen som helst måde, hverken over for Dansk Landbrug eller nogen som helst andre. Men vi er altså åbne for saglige forslag, og vores erfaring er, at Vildtforvaltningsrådet faktisk godt kan komme med nogle saglige input til debatten. Det er det, der gør, at vi vil vente med at drage vores konklusion, og det synes jeg sådan set er både sagligt og i orden. Vi har ikke brug for at legitimere noget som helst, men vores holdning er, at tingene skal foregå forsvarligt.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det er igen angående spørgsmålet om at afvente Vildtforvaltningsrådets svar.

Der er jo ikke nogen, der er imod det, og jeg vil spørge, om Socialdemokratiets ordfører ikke kan se, at vi faktisk har en kæmpechance for at få Folketinget med i processen. Nu har vi førstebehandlingen i dag, og så arbejder vi for at få alle oplysninger på bordet. Det er kun i forslagsstillernes interesse, for vi er faktisk virkelig interesserede i at få alle saglige oplysninger på bordet; det er derfor, vi har stillet forslaget. Så kommer der nogle konklusioner fra Vildtforvaltningsrådet, og så kommer der en anden behandling i Folketinget, hvor vi tager endelig stilling.

Der er jo ingen, der har bedt at Socialdemokratiet om at tage endelig stilling i dag, så jeg vil spørge fru Mette Gjerskov: Er det rent faktisk ikke en god procedure, vi har fået fastlagt i dag?

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg mener sådan set ikke, at jeg har kritiseret proceduren. Det var vist Venstres ordfører, der kritiserede den.

Jeg har sagt, at vi er meget åbne over for at tage diskussionen, men vi er bare ikke interesserede i at drage en konklusion, før vi har alle facts på bordet. Jeg har ingen problemer, jeg diskuterer gerne med både hr. Steen Gade og de andre ordførere på området, som jo faktisk er vigtigt, og som faktisk optager rigtig mange danskere.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Vi siger tak til ordføreren og går til næste ordfører, som er hr. Jørn Dohrmann.

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg synes, tidsplanen for fremsættelsen er lidt kikset, når man ved, at der er en rapport på vej. Man trak forslaget i december måned for at få det udsat, og kunne man ikke godt have trukket det yderligere bare en uges tid, så vi i hvert fald havde haft god tid til at læse rapporten igennem?

Men ud over det vil jeg godt sige, at selvfølgelig går vi fra Dansk Folkepartis side ikke ind for det, vi kalder industrijagt. Vi går ikke ind for, at man bare udsætter en hel masse fugle på et meget lille område for at skyde dem ned kort tid efter. Der skal selvfølgelig være gode etiske regler, der gør, at fuglene og det øvrige udsatte vildt har en fair chance ude i naturen, og man kan godt sætte spørgsmålstegn ved, om det efterlevs i dag. Derfor er jeg også sikker på, at når Vildtforvaltningsrådet i dag diskuterer spørgsmålet, f.eks. om udsætning af de såkaldte skydefugle skal afvikles, som det foreslås her, vil man se på, om der kan gennemføres andre løsninger.

Forslagsstillerne efterlyser også, at der etableres en vildtpleje. Det gør man jo allerede i dag, bl.a. med tilplantning, etablering af nye vådområder og oprettelse af naturgenopretningsprojekter, så mange af de ting, der er nævnt i forslaget, er allerede i gang i dag.

Som sagt skal der ikke herske nogen tvivl om, at vi f.eks. skal se antallet af udsatte fasaner og især gråænder. De tal, som jeg i hvert fald er faldet over, er utrolig store, og man kan godt se nogle uheldige tendenser nogle steder, men slet ikke over det hele. Men vi skal se på de tal, og jeg er sikker på, at ministerens rådgivende organ selvfølgelig også er forberedt på, at man gerne vil have nogle stramninger på området.

Hvad kunne sådan nogle stramninger så gå ud på? Jeg kunne sagtens forestille mig nogle ting, som kunne gøre, at man f.eks. fik mere styr på, hvem der udsætter de fugle. Som det er nævnt tidligere i dag, er der kommet nogle stramninger, men i den forbindelse ville jeg forslå uddannelse. Det kunne sagtens lade sig gøre, men det skal ikke være obligatorisk for alle. Det skal ikke være sådan, at bare fordi man kun har et lille areal, kan man ikke få lov til at give den vildtpleje i sit naturområde, som man selv gerne vil give. Der skal selvfølgelig være nogle minimumsgrænser, som man kan falde tilbage på.

Kl. 15.25

For os er det i hvert fald vigtigt at sige, at intentionerne, som ligger i forslaget, kan man have en vis sympati for, men bakke op om for-

slaget, som det ligger her, og om den procedure, som er fremlagt i det, kan vi ikke på nuværende tidspunkt. Men vi vil gerne klart understrege, at vi ikke går ind for den industrijagt, man har kunnet se på nogle arealer. Her vil vi gerne have fingeren på pulsen og se, hvad der er op og ned, og hvad Vildtforvaltningsrådet har tænkt sig at gøre ved det, inden vi træffer vores endelige beslutning.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Allerførst: SF har ikke trukket forslaget, men det har ikke kunnet passes ind i Folketingets arbejdsplan før nu, selv om det er fremsat allerede den 10. november 2005.

Jeg takker for hr. Jørn Dohrmanns melding og har lyst til at spørge, om jeg kan få lidt mere at vide. Jeg forstår, at det, som falder hr. Jørn Dohrmann mest for brystet, er udsætningen af gråænder: 500.000 ud af den 1,5 million fugle, der udsættes om året, er gråænder, og som hr. Jørn Dohrmann siger, er det jo industrijagt, der drives på dem.

Jeg vil spørge, hvor langt hr. Jørn Dohrmann som udgangspunkt er indstillet på at gå med hensyn til de fugle, han er mest bekymret over, altså gråænder. Jeg skal sige, at det også er dem, jeg er mest bekymret over.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Mit svar på spørgsmålet er, at det er vigtigt, at vi lader det rådgivende organ, altså Vildtforvaltningsrådet, få tid til at tale sagen igennem og komme med en anbefaling af, hvad de mener der kan gøres på området. Men for os er det vigtigt, at der virkelig sker noget på området, fordi vi mener, der f.eks. kan være en stor miljøbelastning forbundet med at udsætte mange gråænder i et meget lille vandhul. Derfor er det vigtigt, at vi foretager os noget.

Så siger hr. Steen Gade, at forslaget blev fremsat i november måned, men man fik det jo også selv pillet af i december, fordi det åbenbart ikke lige passede ind i ens tidsplan. Så formoder jeg, man godt kunne have bedt om, at det blev udsat yderligere en uge eller 14 dage, så vi alle sammen havde haft tid til at læse rapporten og måske kunne have gennemgået de resultater, rapporten kommer frem til, lidt bedre.

Jeg siger ikke, det er den endelige facitliste, rapporten kommer frem med, men jeg mener, at Vildtforvaltningsrådet skal have en fair chance,

inden vi lægger os fast på, hvordan vi vil regulere området. Der kunne være forskellige metoder, bl.a. et maksimalt antal fasaner pr. hektar, eller man kunne regulere andre områder eller måske oprette en uddannelse. Der er mange ...

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Steen Gade for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg bad sådan set ikke om en lang forlængelse af, hvornår vi kunne have behandlet forslaget. Nu er det jo Folketinget, der sætter dagsordenen, og dermed også Folketinget, der har forpligtelsen til at få tingene til at passe sammen, og jeg vil sige, at nu får vi jo chancen for at få Vildtforvaltningsrådets rapport ind i arbejdet, så det er i virkeligheden ikke noget, man behøver være bekymret for.

Jeg er glad for, at svarene i hvert fald antyder, at vi kan kigge på noget med antal dyr pr. hektar, som jeg kan forstå man arbejder med i Dansk Folkeparti, og specielt kigge på grænderne. Men når der sættes 1,5 million fugle ud, mener hr. Jørn Dohrmann så ikke, der er tale om industriagt?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det kommer helt an på, hvor god vildtplejen og hvor stort behovet er. Man kan ikke bare sige, at hvis det er et bestemt tal, er det lig med industriagt, jeg mener, man skal se på, hvor stort et behov der er i naturen for udsætning af en bestemt vildtart. Derfor kan det svinge fra gang til gang, hvor stort antallet skal være.

Men når hr. Steen Gade spørger om min personlige holdning til et bestemt antal, mener jeg helt klart, at man skal se nøje på tallet for at se, om det er det korrekte antal, man sætter ud på det areal, det skal sættes ud på. Derfor er vi, som jeg ser det, nødt til at se på, hvor stor belastningen bliver pr. hektar, hvor vi udsætter fugle.

Kl. 15.30

Jeg mener heller ikke, at vi skal gå i for små sko og sige, at man slet ikke skal udsætte noget, men vi skal ind og se på, om der kunne være nogle minimumsgrænser. Det kunne f.eks. være 200 fugle pr. brug, hvor man ikke skulle ind og have nogle bestemte reguleringer.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg vil give ordet til den næste ordfører, hr. Christian Wedell-Neergaard.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

I Det Konservative Folkeparti vil vi stemme imod dette beslutningsforslag. Vi mener, at beslutningsforslaget bør afvises. Vi er ikke enige i, at jagten på udsatte ænder og fasaner skal afvikles, og vi henviser til, at sagen er taget under behandling dels i den rapport, der er kommet, dels af Vildtforvaltningsrådet, som jo tilfældigvis præcis på dette tidspunkt sidder et andet sted i byen og holder møde, og det kunne jo være, at de lytter til vores debat.

Baggrunden er, at jagt i høj grad er en fritidsaktivitet, som drives af mange mennesker. Der er knap 200.000 jagttegnsløserere, som altså tager del i den her aktivitet, bruger deres fritid på det. De arbejder med vildtpleje, udsætning, fodring og naturgenopretning, alt sammen gode og fornuftige aktiviteter.

Vi mener også, at jagten i sig selv er etisk og moralsk forsvarlig. Vi mener ikke, der er grund til at diskutere jagtens, hvad skal man sige, etik, forstået på den måde at vi mener, at det, der foregår, er i orden. Man kan sige, at det er vigtigt hele tiden at holde et højt etisk og moralsk niveau, men jagt som sådan er en naturlig ting.

Jagt er jo også en indtægtskilde for jordbruget, og det er i det flersidige jordbrug en af de muligheder, der er for at skabe yderligere indtægter. Det gælder både jagtarealer, hvor der foretages udsætning, og jagtarealer, hvor der ikke er udsætning.

Så er der sket en markant opstramning af det at opdrætte vildt, altså det at holde æglæggende høner i fangenskab, og disse regler betyder, at der er skabt bedre plads og bedre muligheder.

Jeg nævnte, at mange arbejder med naturgenopretningsprojekter. Hvis man tager en tur rundt i det danske landskab, kan man se, at landskabet bliver mere og mere loddent, efterhånden som den øvrige landbrugsdrift ekstensiveres, og denne loddenhed er jo beplantninger, som har til formål at gavne jagten, men det har i høj grad også den effekt, at det gavner småvildt, fugle, insekter og meget andet. Derfor er jægerne med til at yde et naturgenopretningsarbejde. De har alle sammen en planteplan og foretager plantning af hegn og mange andre ting.

Henvisningen til fugleinfluenza mener jeg ikke er relevant. Er der et spørgsmål om veteri-

nære forhold, er det klart, at det må tages op et eller andet sted.

I Det Konservative Folkeparti har vi drøftet den her sag indgående, og vi er af den opfattelse, at jagten generelt foregår på et etisk og moralsk forsvarligt niveau, men der kan være steder, hvor intensiteten i forbindelse med udsætning er for stor, og det synes vi at man skal se på.

Med hensyn til ansvarlighed så tror jeg, at det er meget vigtigt at fremhæve, at spørgsmålet om vinterfodring, spørgsmålet om anskudninger, spørgsmålet om brug af vildt og det at spise vildtet efterfølgende alt sammen er moralske spørgsmål, hvor man må lægge det op til jægerne at sikre, at det foregår på de bedst mulige vilkår.

Vi er selvfølgelig kede af, hvis der er historier om, at nogen ikke opfører sig pænt på det her felt. Jeg synes f.eks., at fodring er et vigtigt element. Vi er i øjeblikket midt i en vintertid, hvor landskabet er dækket af sne og isslag, og der er det vigtigt, at jægerne tager del i og bruger penge på at foretage vinterfodring.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at vi vil afvise forslaget.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg synes, at den konservative ordfører forsøger at blande en almindelig jagtdiskussion sammen med det her. Kan Det Konservative Folkepartis ordfører ikke se forskel på jagt af naturens overskud og jagt af udsatte fugle?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Vi anser det, der foregår, for at være en naturlig jagt, uanset om det er naturens overskud eller er som følge af udsætning. Man kan sige, at det er en supplerer af det overskud, som findes, så jagten opleves i og for sig ens.

Det er også sådan, at billedet af, at fuglene udsættes umiddelbart før jagten, er forkert. Det finder ikke sted. Det er forbudt. Det er sådan, at fuglene udsættes efter 8 ugers levetid. Derefter kan de fuldt ud adoptere den biotop, de er udsat i, og dermed er de, hvad skal man sige, fuldt på højde med vilde fugle, når det drejer sig om en flugt fra jæger, mennesker og jagt.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg tror, at jeg kan finde ganske mange, der stemmer på Det Konservative Folkeparti, som er ægte jægere, og som vil flygte væk fra den definition af jagt. Også i de jagtetiske regler er det jo formuleret, at det er jagt på naturens overskud. Det er jo ikke noget, jeg finder på. Det er de jagtetiske regler, der siger det. Det er altså noget andet end at jage udsatte fugle.

Så siger Det Konservative Folkepartis ordfører, at det er det samme. Der vil jeg spørge, også med ordførerens eget kendskab til det, om det ikke er sådan, at den population er ekstra tæt, at den fodres og dermed ikke opfører sig ligesom en vildtpopulation.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg er enig i, at det at have en population, som fodres, giver en bestemt adfærd i den population, for det er klart, at de søger hen, hvor der er foder til rådighed. Men det har ikke noget at gøre med, om de er vilde eller de er opdrættet. En vildtbestand ville opføre sig på præcis samme måde, nemlig opsøge de steder, hvor der er fodring.

Jeg er altså ikke enig i, at det her specielt har noget med overskuddet at gøre, men der er jo det, at det at supplere den vilde bestand er med til at give en større bestand og dermed flere jagtmuligheder. Så længe det foregår på et etisk forsvarligt grundlag, synes jeg, at det er i orden.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Johs. Poulsen.

Johs. Poulsen (RV):

Forslagsstillerne bevæger sig i deres forslag i det, vi i hvert fald synes er et spændende felt, nemlig mellem beskyttelse og benyttelse af naturen og det danske landskab. Her findes nemlig altid interessante diskussioner med mange forskellige indgangsvinkler til hele det spørgsmål og spændingsfelt, der handler om benyttelse og beskyttelse. Det er jo i virkeligheden det, som de allerfleste mennesker, der er optaget af natur og landskab, beskæftiger sig med, og derfor synes vi også, at det her forslag er et spændende forslag at diskutere.

Et eventuelt forbud mod udsætning af skydefugle vil i virkeligheden være et opgør med en flere hundrede år gammel og lang tradition,

hvor formålet har været at øge jagtudbyttet og sikre vildtbestanden. Dermed kan man vel godt sige, at forslaget også er et opgør med en slags kulturhistorie, der kommer til udtryk på forskellig måde, både i udsætningen og i den efterfølgende jagt: I den ene ende i meget stor skala specielt på en række østdanske godser og i den anden ende en mere hobbyagtig tradition, hvor en enkelt eller nogle få jægere sammen plejer og passer en vildtbestand med tilhørende plantning og vandhuller på et overskueligt areal. Så det er i virkeligheden et meget broget billede og i virkeligheden meget forskellige billeder, der tegner sig.

Nu ligger det jo ikke nødvendigvis fjernt fra Det Radikale Venstre at gøre op med traditioner, hvis der er grund til det. Det er så det, der er spørgsmålet. Et forbud mod udsætning af skydefugle er nemlig også et opgør med en i nogle tilfælde, synes vi i alt fald, jagtform, som kan forekomme uetisk, og som i nogles øjne, uanset hvad man mener, synes at være uetisk. Det er også et opgør med ulovlig bekæmpelse af eksempelvis rovfugle, og det er også et opgør med en for høj næringsstofsbelastning af småsøer og damme i forbindelse med udsætning af f.eks. gråænder, som det allerede har været diskuteret.

Kl. 15.40

Sådan nogle grunde kunne jo tale for at følge forslagsstillerne. Når vi alligevel i Det Radikale Venstre i første omgang vil være afventende og i første omgang afvise beslutningsforslaget, er det begrundet i tre forhold:

For det første er det faktisk vores grundholdning, at vi bør undgå lovgivning og forbud, hvis der i stedet er mulighed for at tale os til rette og få en fornuftig selvforvaltning, som alle eller næsten alle kan leve med. Der kan være god grund til at reducere eller eliminere dele af den nuværende udsætning af skydefugle, men måske kan det i virkeligheden opnås via en aftale med de vigtigste aktører.

For det andet er det jo sådan, som vi har hørt under stort set hele debatten, at Vildtforvaltningsrådet formodentlig er på vej med en indstilling til lovgiverne om emnet. Der har været lidt forvirring i debatten om rapporter fra Vildtforvaltningsrådet og lignende. Det, der er tale om, er, at en nedsat arbejdsgruppe har udarbejdet en rapport, som afleveres til Vildtforvaltningsrådet, som på baggrund af rapporten så diskuterer, hvorvidt de skal komme med indstillinger til os som lovgivere om emnet.

Jeg tror faktisk, at det er en stor fordel, at vi opnår en så høj grad af konsensus som overhovedet muligt om vores naturforvaltning. Vildtforvaltningsrådet er jo en del af denne konsensusstruktur, hvor forskelligartede interesser taler sig til rette om udfordringerne. Det synes vi at man må respektere, og derfor vil Det Radikale Venstre også afvente rådets indstilling.

For det tredje og sidste bør det være en fælles målsætning for alle interessenter – jordbrug, skovbrug, jægere, grønne organisationer, friluftsfolk, turister og offentlige myndigheder – at kvaliteten af den danske natur og det danske kulturlandskab forbedres frem for forarms, og at jagt i den sammenhæng primært handler om at høste af naturens overskud i den naturlige bestand og i naturlige biotoper. Hvis vi i højere grad kunne forenes i den målsætning, så tror jeg også, at der i et vist omfang er plads til udsætning på en bæredygtig vis.

Må jeg derfor opfordre ikke mindst regeringspartierne til at medvirke til opfyldelsen af en sådan målsætning. Den vil flora, fauna og folk alle kunne glæde sig over.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg er enig med ordføreren i, at der en konsensusstradition på det her område, og derfor forventer jeg også, at Vildtforvaltningsrådet arbejder ud fra den strategi, når de nu skal videre.

Jeg synes, det er meget interessant, hvad ordføreren siger om selvforvaltning, for det er klart, at når vi nu siger, at det her moralsk er i orden, skal det jo også være det, og det vil sige, at der skal være en balance imellem naturens bæredygtighed og den udsætning, som foregår. Efter hvilke regler skal denne selvforvaltning foregå?

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Det, der ligger i at have en holdning om, at man dels skal forsøge at skabe konsensus på området, dels skal have en selvforvaltning og dermed også en rådgivning for de mange parter, som er interessenter på området, og de er jo vidt forskellige, er, man lytter til dem og tror på, at de er i stand til at komme med bud på, hvordan vi bedst muligt kan sikre noget sådant.

En af mulighederne er jo, at man i de forskellige brancher og organisationer, som beskæftiger sig med jagt, i høj grad tager den diskussion op. Det mener jeg også at de har været gode til indtil nu. Jeg mener også, at der lægges op til at fort-

sætte traditionen med rent faktisk at opstille et regelsæt og også etiske regler for, hvordan man skal opføre sig i forskellige sammenhænge.

Det mener jeg også udmærket kan være gældende på det her felt, som hedder udsætning af skydefugle. Hvis det fungerer optimalt, vil man også få løsninger, som folk rent faktisk føler ejerskab til, og som derfor også kommer til at virke i virkelighedens verden.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg tror, at vi her er fremme ved kernen i det, som kan blive elementer i forvaltningen fremover, nemlig det forhold, at hvis der er et ejerskab og dermed en medvirken fra jægerens side, og hvis de kan se værdien af den selvforvaltning, vil de netop fortsætte med det, som ordføreren nævnte som det sidste, nemlig en fortsat naturgenopretning og en udvidet naturkvalitet ved at skabe mange nye og spændende biotoper.

Er ordføreren enig i, at dette selvforvaltnings- og ansvarlighedstema burde være et af de temaer, der kører videre i debatten?

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Det er et synspunkt, jeg er enig i. Når det tidligere i debatten er blevet nævnt også af andre, der har stillet spørgsmål om, hvorfor man ikke på nuværende tidspunkt havde en fiks og færdig holdning til, hvordan noget sådant her burde se ud, ligger der jo netop fra vores side den holdning, at det er en god idé på alle niveauer at ansvarliggøre folk, der beskæftiger sig med det her, således at de får ejerskabet og vi får løsninger, som folk står bag, og således at vi får en virkning også der, hvor det betyder noget, nemlig i virkelighedens verden, så det rent faktisk medvirker til, at vi opnår nogle af de målsætninger, vi her taler om.

Det tror vi er en god fremgangsmåde, og det er en fremgangsmåde, som vi vil benytte så ofte, som det overhovedet er muligt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Og jeg giver ordet til næste ordfører, hr. Per Clausen.

Kl. 15.45

Per Clausen (EL):

Det kunne blive en interessant og sikkert også på en række områder en positiv fornyelse af dansk politik, hvis regeringen gjorde det til en

vane, når der skulle laves om på tingene, at tage udgangspunkt i de indstillinger og de holdninger, der kommer fra de folk, der arbejder på det pågældende område og har interesse for det. Tænk, hvor vidunderlig vores folkeskole f.eks. kunne være, hvis man begyndte at tage hensyn til skolelærerne. Så det er i grunden en meget god idé. Det skal være det første.

Derfor synes jeg også, det er meget fornuftigt, at den endelige færdigbehandling af det her forslag ikke sker, før vi har fået den rapport, som der er blevet talt om flere gange i dag.

Jeg vil også sige, at forslaget i hvert fald fra min og Enhedslistens side er baseret på den grundopfattelse, at jagt er en god del af den danske tradition, en god del af den danske naturforvaltning. Men vi opfatter det også på den måde, at hvis det skal være muligt at forsvare jagten som værende det, er det meget vigtigt, at vi også slår ned på de områder, som påkalder sig uheldig opmærksomhed.

Her kan man ikke komme udenom, at det her er et af de områder, som der i hvert fald folkeligt er modvilje mod ud fra nogle etiske holdninger. Man kan jo godt latterliggøre det, sådan som miljøministeren lidt forsøgte at gøre det i sin indledning, men det kan alligevel være reelt nok.

Ud over det er der en række konkrete problemer i forbindelse med udsætningen af de her fugle i naturen. De optræder i store mængder, og der er også tale om forurening af vandhuller og vandløb og i nogle tilfælde i ganske omfattende omfang. Det er nævnt i det meget fine materiale, vi har fået, og i et udkast til rapporten er der et eksempel med en mose – jeg mener, det er på Fyn – som faktisk er tæt på at blive ødelagt på grund af det her. Så det har altså nogle negative naturmæssige konsekvenser.

Det bliver fremhævet af mange, at jagtinteresserne på den anden side giver god baggrund for, at folk indgår i naturforvaltningen. Den konservative ordfører var meget inde på det. Det er jo rigtig nok, men spørgsmålet er, om jagtinteressen ved den her udsætning udnyttes maksimalt i forhold til at skabe mere og bedre natur, eller om man ikke snarere skulle kombinere en udfasning med en langt mere intensiv indsats for at skabe en fauna, som i langt større udstrækning kunne skabe udvikling i den eksisterende bestand.

Jeg tror, at man lige så godt kunne sige, at det ville være en måde at bruge jagtinteressen til at få gjort en koncentreret indsats for at forbedre

naturen. For når man kigger på vildtudbyttet i hvert fald inden for nogle områder, så taler udviklingen sit tydelige sprog om, hvad vi har gjort ved naturen. For 50 år siden kunne der skydes 400.000 agerhøns om året, og i dag der er vi nede på 50.000 inklusive de opdrættede og udsatte fugle. Så det at udsætte fugle er altså ikke en løsning på vores naturproblem.

Så er der det dyreværnsmæssige, hvor vi efter min mening her får kombineret de dårligste sider ved produktionsdyr og vildtlevende dyr.

Produktionsdyr udsættes for nogle ubehageligheder, men bliver på den anden side også beskyttet, bl.a. har vi gjort en del ud af, at aflivningen sker på en human måde. Jeg personligt kunne ønske mig, at vi interesserede os meget mere for, hvordan dyrene havde det i levende live, end fokuserede på det, at de bliver aflivet. Men det er i hvert fald den situation, der er for produktionsdyr.

For vildtlevende dyr gør der sig selvfølgelig nogle helt andre ting gældende. Vi har vel det udgangspunkt, at det er der også nogen kvalitet i for dyrene, selv om jeg ikke rigtig ved, hvilket videnskabeligt belæg vi har for at sige det. Man kunne jo hævde, at det måske i virkeligheden er langt mere skånsomt hele tiden at være under menneskers kontrol, fordi naturen er grusom. Men vores udgangspunkt er i hvert fald, at det er anderledes. Det giver nogle fordele, som de her dyr ikke har. Det betyder så også, at de bliver jaget på en anden måde.

Kl. 15.50

Dansk Folkeparti og Enhedslisten lagde jo for et stykke tid siden meget vægt på, hvor vigtigt det er, at produktionsdyr bedøves, før de bliver slagtet. Der er ingen, hverken i Dansk Folkeparti eller Enhedslisten, der har foreslået, at de dyr, som vi jager, skal bedøves, før de bliver skudt. Det er vi godt klar over nok ville være ganske umuligt.

Vi anerkender altså forskellen. Men min pointe er, at her har vi nogle dyr, der udsættes for det dårligste af begge disse verdener, og det synes vi er for dårligt ud fra et dyreværnshensyn.

Så bare til allersidst: Det er rigtigt, at der kommer en rapport, men det er jo ikke rigtigt, at vi ingenting ved, og det er jo ikke rigtigt, at eksperter ikke har udtalt sig om det her på en meget klar måde i årevis. Så der er trods alt et udgangspunkt for at have en holdning.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Udviklingen i agerhønsbestanden er jo ikke forbundet med jagt og er ikke forbundet med udsætning, men er sket som følge af en ændring af landskabet, hvor den ændring af landskabet har medført, at fødeemnerne for agerhønsene er blevet reduceret, og dermed er deres antal blevet reduceret.

Tror ordføreren virkelig, at hvis man ændrer muligheden for udsætning, kan vi opretholde de høje naturgenopretnings- og naturskabelsesprojekter, som jægerne i høj grad finansierer af egen lomme, og som er helt synlige derude? Man kan jo se, at antallet af tykninger og arealet af bevoksninger og steder, hvor vildtet kan søge ly, og hvor de kan finde føde, bliver større og større. Tror ordføreren virkelig, at det vil fortsætte, hvis der ikke er mulighed for udsætning?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg skal starte med at sige, at jeg er helt enig med den konservative ordfører i – det forsøgte jeg også at sige, men hvis jeg har udtrykt mig uklart, skal jeg gerne gentage det – at når man har haft den her dramatiske reduktion i bestanden af en række dyr, og agerhøns var sådan et godt eksempel, er det på grund af det, vi har gjort ved naturen. Eller rettere sagt: Det er på grund af den måde, som vores landskab er indrettet på i dag, som er fundamentalt anderledes, end den var tidligere.

Derfor siger jeg også, at hvis man for alvor skal gøre noget for at sikre, at der bliver en større og mere varieret bestand, handler det om at udvikle natur. Det er sådan set også det, den konservative ordfører siger, og det er så jægerens positive rolle. Det er min opfattelse, at jægerne stadig vil have, også efter at vi har forbudt det her, en stor interesse i at udvikle naturen, fordi det er forudsætningen for, at der kan blive nogle gode jagtmuligheder. Det motiv tror jeg ikke ændrer sig.

Derfor er mit udgangspunkt, at jeg ikke tror, at det her får den negative effekt, som den konservative ordfører siger. Jeg tror tværtimod, at det vil inspirere folk til at gøre en øget indsats – muligvis efter et lille mellem spil, hvor folk er meget sure.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg er glad for denne debat, for den viser jo, at der et syn på jægerne som ansvarlige naturforvaltere, som tager aktiv del i at skabe nogle muligheder i naturen. Så er vi så ikke helt enige om, hvilken vej det går, hvis vi udfaser eller nedsætter mængden af udsætninger.

Men kunne man ikke i højere grad bygge på den ansvarlighed og i stedet for at komme med et så kategorisk forslag som det, vi arbejder med her, se mere på, om man ikke kunne udnytte den ansvarlighed i form af en eller anden slags selvforvaltning, som den radikale ordfører var inde på, så man altså overlader det til jægerne inden for nogle bestemte rammer at skabe egne løsninger?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er jeg sådan set meget med på. Det er rigtigt, at vi kommer til at sætte nogle rammer. En af de rammer, som vi mener skal sættes, er, at det her vil vi ikke have – i hvert fald ikke i den industrialiserede form, det har nu.

Ellers kan jeg til fulde bekræfte den konservative ordførers bemærkninger om jægerne. Nogle af de første, der henvendte sig til mig om den her problemstilling og sagde, at vi måtte gøre noget ved det, var faktisk jægere. Så er det klart, at naturfredningsforeninger og dyrebesskyttelsesforeninger også er på mærkerne.

Men når jeg ser jægerorganisationernes forsvaret for det her, så synes jeg ikke, at jeg ser den samme entusiasme, som de udviser i forhold til forsvaret for deres såkaldte almindelige jagt.

Jeg tror også, at det er en diskussion, der foregår blandt jægere, og den diskussion vil vi meget gerne være med til at skubbe til, for jeg er helt enig i, at jægerne bestemt er en del af løsningen af det problem, der hedder, at vi trænger til at få meget mere og meget mere differentieret natur i Danmark.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordførerne. Jeg giver så ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Steen Gade.

Kl. 15.55

Steen Gade (SF):

Tak for debatten.

Jeg tror, at jeg først vil sige, at når vi kommer til vejs ende med det her, er det ikke sådan, at en masse ordførere skal sluge en masse af de ting,

de har sagt, for de har jo ikke sagt så meget. Men det er nok sådan, at den tone, debatten har haft her i dag, bliver ændret, for jeg tror faktisk ikke, at en række ordførere er i trit med, hvad der sker i samfundet. Det gælder sådan set også miljøministeren.

Jeg tror, at når Vildtforvaltningsrådet bliver færdig med sin drøftelse, vil der ligge et grundlag, som nogle af ordførerne her i dag, f.eks. Venstres fru Inger Støjberg, vil blive meget forundret over. Der er mange flere mennesker, der er optaget af den her sag, og det er lige fra, som hr. Per Clausen sagde, jægere til naturinteresserede og til dem, man kan kalde almindelige danskere.

Så jeg tror, der er en del ordførere, der ikke rigtig er helt i trit med, hvad der sker i samfundet, men vi har jo her i Folketinget nogle måneder til at arbejde med det og få kikket på det, samtidig med at Vildtforvaltningsrådet arbejder med det.

Først vil jeg sige til miljøministeren, som sagde det om timingen, som vi har vekslet nogle ord om, at jeg synes ikke, at timingen er dårlig. Jeg synes faktisk, den er udmærket.

Det andet er spørgsmålet om etiske regler og etik, hvor ministeren sådan falder over os, fordi vi præciserer noget etisk. Men lige netop det her område er jo præget af etik, og slår man op i de jagtetiske regler, så står der, at man skal høste af naturens overskud. Det er sådan set det. En god jæger er en, der høster af naturens overskud.

Så er det rigtigt, at vi på grund af landbrugspolitik og mange andre ting har forarmet naturen og dermed fået færre dyr en lang række steder. Her er det jo, at det her forslag peger på, at en afvikling af jagten på skydefugle skal følges af en mere intensiv opbygning af biotoper også for de fuglearter, vi her snakker om, så det naturlige jagtoverskud faktisk kan blive større i de kommende år, end det er muligt at få det i dag.

Så havde ministeren nogle betragtninger om sygdomme, hvor hun synes, at det er skudt helt forbi. Derfor vil jeg bare lige så stille læse op fra lederen i Den Danske Dyrægforening blad, »Dansk Veterinærtidsskrift«, nr. 22, 2005, hvor man netop forholder sig til skydefugle og sygdom:

»Når dyrene er udvokset, sættes de ud i naturen, herefter fortsætter opdrætterne med at fodre fuglene. Det holder dem på et begrænset område, og fodringen lokker samtidig de vilde fugle til. Begge dele øger risikoen for smittespred-

ning af alvorlig sygdom som f.eks. borreliose, Newcastle Disease og fugleinfluenza.«

Det er altså ikke noget, jeg har fundet på. Det står i en leder i Den Danske Dyrlægeforenings blad. Vi har ikke dermed sagt, at det er det eneste vigtige argument, men det er da et argument ved siden af nogle af de etiske argumenter, nogle af de miljømæssige argumenter for at lave en afviklingsplan.

Så har ministeren sagt, at det øger jagttrykket andre steder. Det synes jeg da vi skal kigge på i udvalgsarbejdet. For det første: Hvor er dokumentationen for det? For det andet: Hvem er det, der jager på disse godser? Er det først og fremmest danskere med jagttegn, som ellers ville gå ud og jage andre steder? Jeg tvivler på, at det er flertallet af dem, men der er da selvfølgelig en vis diskussion om det.

Så kan vi også kigge på reglerne for jagt i andre lande. USA, England, Sverige, i hvert fald USA og Sverige, har jo andre typer regler for, hvor meget man må jage, og hvor man må jage hvor meget. Det kunne vi da også overveje at have her i landet. Men det synes jeg da vi skal kigge på, for det er en saglig indvending. Det er den saglige indvending, jeg har kunnet finde blandt indvendingerne. Så er der selvfølgelig nogle etiske forskelle, men dem må vi stå ved.

Så vil jeg sige to ord til hr. Johs. Poulsen, som jeg synes havde så svært ved at få sagt, at det her egentlig er et ret godt forslag. Han havde så svært ved at få det ud over rampen, men det kom jo ud til sidst, da hr. Johs. Poulsen sagde, at hvis vi nu kunne få lavet det sådan, at vi primært har jagt på naturens overskud, er det det, Det Radikale Venstre ønsker. Jamen det er det, der står i forslaget. Det er, hvad det handler om. Vi skriver jo, at det skal være en afvikling. Jeg tror, at hr. Johs. Poulsen troede, at der stod, at det skulle være et forbud. Det står der ikke, der står, at der skal være en afviklingsplan.

Jeg tror nok, at der skal en bekendtgørelse til, men hvis vi kan lave noget med selvforvaltning, som også hr. Christian Wedell-Neergaard var inde på, er det fremragende for mig. Men det skal nok ind i en ramme under alle omstændigheder. Det tror jeg også at hr. Johs. Poulsen er enig med mig i.

Kl. 16.00

Så var hr. Johs. Poulsen også inde på en interessant skelnen, som jeg gerne også vil gøre til min i det fortsatte arbejde, mellem slotsjagterne, kunne vi kalde dem, og så de små, der har nogle udsatte fugle.

Jeg er med på den skelnen, og det synes jeg også vi skal gå videre med under udvalgsarbejdet. Der er nogle små, der udsætter nogle fugle, og som ikke på samme måde som disse store slotsjagter i hvert fald anfægter mig, hvad angår etik, miljø og dyrevelfærd.

Jeg siger en lidt begrænset tak til fru Mette Gjerskov. Der var dog nogle bud på, at der skulle ske noget. Vi skulle kigge på antal dyr pr. hektar; vi skulle også kigge på, om det var ordentligt, at vi indfanger 36.000 fasaner for at holde dem indespærret, mens de ruger æggene ud og der kommer kyllinger. Så der var lidt at hente, plus at vi skal kigge på, hvad der sker undervejs. Det takker jeg for.

Hr. Dohrmann takker jeg også for buddet om, at der skal ske noget på det her punkt. Jeg tror, hr. Dohrmann kommer til at gå lidt videre, hvis det skal stå til troende, at han ikke ønsker industrijagt, for det er jo det, vi har: 1,5 millioner fugle om året sættes ud for at blive skudt.

Til hr. Christian Wedell-Neergaard vil jeg sige, at jeg synes, at hr. Christian Wedell-Neergaard prøver at blande alle typer jagt sammen her. Det her går jo ikke på alle typer jagt. Vi har vel skåret ud i pap, at er der nogen, der er vogter af ordentlige forhold for jægerne og satsning på de gode, gamle konservative værdier for jagt, så er det jo sådan set forslagsstillerne. Jeg kunne have ønsket, at hr. Knud Østergaard, der jo engang var en stor jæger og stod på den her talerstol, kunne have været her. Jeg tror ikke, han ville have holdt med hr. Christian Wedell-Neergaard.

Det er da klart, at De Konservative vel er lidt delte i nogle, der tænker på, hvordan man får nogle penge ud af det her, og nogle, der holder fast ved de mere klassiske konservative værdier.

Jeg mener, det er os, der holder på de klassiske konservative værdier i den her sag, og jeg mener, at hr. Dohrmann kommer til, hvis det om industrijagt står til troende, også at nærme sig noget af det, vi har foreslået her.

Til sidst vil jeg sige, at det jo kun er starten på Folketingets debat om det her. Vi får mulighed for at stille spørgsmål, jeg tror, der er mange, der kan blive klogere undervejs, for nu at sige det lidt sødt, og vi får mulighed for også at inddrage de drøftelser, der ligger i Vildtforvaltningsrådet.

Jeg vil sige, at om Vildtforvaltningsrådet bliver enige eller ej, skal vi jo i hvert fald ikke prøve hverken at opfordre dem til eller sige, at de ikke skal. Jeg synes, den konservative ordfører sagde, at de skulle prøve at blive enige. Det må

de jo selv om, de er jo rådgivende, og det er os, der skal lave de rammer, som skal gælde på det her område.

Til allersidst: Der er nogle, der har spurgt, hvorfor vi ikke kom med det her før. Jamen jeg tror faktisk, at vi har arbejdet med det før, men ikke så systematisk, og det er jo ikke alt, man kan nå.

Men jeg tror faktisk, det var Socialdemokratiet, der havde nogle folk, der for nogle år siden var meget optaget af at gribe kraftigt ind her, og jeg vil bare sige til den socialdemokratiske ordfører, at man godt kan slå op i nogle arkiver, og ellers skal jeg hjælpe til undervejs, for at se, at en række socialdemokrater var meget optaget af, at der skulle ske større indgreb på det her område.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu må hr. Steen Gade undskyldte, men jeg vil tro, at konservativ politik fremlagt af en konservativ ordfører virker mere troværdig, end når hr. Steen Gade gør det.

Jeg kan da pege på, at det er naturens over-skud i lidt bredere forstand, og at man skal huske at efterlade noget til den næste generation. Enhver jæger vil jo sikre sig, at overvintringsbe-standen er af en sådan karakter, at den kan stå for næste års generation, så der skal være noget til næste generation. Det er da et klassisk kon-servativt tema, som er vigtigt for enhver jæger og vigtigt i al jagt.

Når der peges på England, så synes jeg, at de engelske erfaringer skal tages med ind. England har meget store erfaringer på det her område og har en ganske stor viden om, hvordan jagt ud-øves.

Hr. Steen Gade undlader jo helt at nævne, at der i Danmark findes ca. 100 personer, som altså har det her som profession, og hvis profession altså bliver markant anderledes, for de vil stå uden arbejde, når denne udfasning er afsluttet.

Howdan ser hr. Steen Gade på dette spørgs-mål?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg tilslutter mig først betragtningerne, på trods af at Det Konservative Folkepartis ordfører måske ikke er glad for det om, at vi skal efterlade noget til næste generation.

Kl. 16.05

Til gengæld synes jeg, det handler om at ska-be nogle biotoper, så vi har nogle dyr, der faktisk

kan leve, uden at der år efter år skal udsættes nogle dyr for at blive skudt.

Jeg synes da, at de mennesker, som i dag vir-kelig er økonomisk afhængige af det her, må vi jo da tage vare på. Det er jo derfor, der ikke står forbud fra i morgen. Det er ikke et lovforslag, det er jo et beslutningsforslag, der lægger op til en drøftelse af, hvordan vi laver en afvikling af det her. Det betyder, at det ikke er fra den ene dag til den anden, men det skal efter min opfat-telse handle om de store udsætninger. Det går jeg i hvert fald efter. Så må vi finde en afvik-lingsplan, så vi også tager hensyn til dem, der bliver ramt, sådan som vi normalt gør.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Ligger der i det, hr. Steen Gade siger, at hr. Steen Gade ikke på nogen måde går ind for en total af-skaffelse af udsætning? Sådan hører jeg det altså næsten, for der er jo en vis sympati for de små, mens de store er nogle værre nogle.

Det anser jeg selv for at være en lidt romanti-seret beskrivelse af det. Store jagter kan også foregå på et etisk forsvarligt grundlag, hvis det er gjort rigtigt.

Så det er mere et spørgsmål om udsætning, om man kan sige, at det så ikke skal afskaffes fuldstændigt.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg vil gerne afskaffe det fuldstændigt, men jeg har været længe i den her branche, og jeg har så-dan set også hørt, hvad der er blevet sagt i dag. Så jeg begynder bare allerede nu at forberede udvalget på, at jeg vil se, hvor langt jeg kan komme under udvalgsarbejdet.

Det er jo et beslutningsforslag, og det vil blive afsluttet i den her folketingssamling. Så jeg vil prøve at se, hvor langt jeg kan komme.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg vil gerne tage tråden op fra det sidste spørgsmål, for jeg hørte det også sådan, at hr. Steen Gade havde svært ved at høre, at jeg ikke syntes, at det her var et godt forslag. Det skyldes måske, at jeg startede med at sige, at jeg syntes, det var en helt relevant diskussion, og jeg synes rent faktisk, det er relevant med jævne mellem-rum at debattere den her slags spørgsmål.

Hr. Steen Gade citerede mig for, at jeg stort set var enig, fordi jeg sagde, at man bør høste af na-

turens overskud i en naturlig bestand, i naturlige biotoper. Det sagde jeg jo primært, og hr. Steen Gade sagde også, at det var det, jeg havde nævnt. Så er der også noget, der hedder sekundært, og der nævnte jeg, at der kunne være tale om, at der i et vist omfang var plads til udsætning på bæredygtig vis.

Derfor vil jeg også spørge hr. Steen Gade i forlængelse af det forrige spørgsmål: Betyder det, at også forslagsstillerne er med på at debattere, at der er en eller anden mellemvej mellem et totalt forbud og så det, der foregår i dag, som måske i virkeligheden kan være medvirkende til, at man fortsat vil kunne forvalte, måske endda selvforvalte, det her område på en god, rimelig og fair måde?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Vi har fremsat et forslag, som vi går ind for, og som vi håbede der var flertal for i Folketinget. Det er der jo tydeligvis ikke i den udgave, vi har af det i dag. Det vil sige, at vi selvfølgelig går ind i en lang række drøftelser af, hvordan vi kan komme så tæt som muligt på det mål, som ligger i det her forslag.

Der er det, at jeg ikke tror, at hr. Johs. Poulsen skal flytte sig så meget, for meget af det, han sagde, var jeg helt enig i. Men jeg er sikker på, at en lang række af de andre ordførere bliver nødt til at flytte sig ganske meget, hvis vi skal finde et sted, der er fornuftigt, og som fastholder hæderlighed på det her område.

Men jeg har ikke sagt, at jeg skal have alt for at være tilfreds.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg har også læst den leder, som hr. Steen Gade i sin ordførertale refererede til, nemlig den, der hed »Skydefugle og sygdom«, og som beskæftigede sig med en eventuel sammenhæng.

Jeg vil spørge, om hr. Steen Gade er opmærksom på, at 40 navngivne dyrlæger, som i alt fald selv siger, at de er nogle af dem, der har beskæftiget sig med det her felt i praksis, har svaret på den leder og tager afstand fra den sammenkædning, som er der, idet de påpeger, at de ikke mener, der på nuværende tidspunkt er fagligt belæg for at drage de konklusioner, der er draget i lederen.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det er jeg bekendt med, jeg har læst deres indsigelse, og vi kan jo kigge videre på det i udvalget. Jeg tror bare, at de, der klager over det, har troet, der stod noget andet i den leder, end der faktisk står. Der står, som jeg citerede, at det øger risikoen. Dermed er der jo ikke hævet alle mulige alarmflag. Der er sagt rent sagligt i lederen, at det øger risikoen, og jeg er sikker på, at når vi kigger det igennem og får hørt alle ekspertudsagn, så står der tilbage, at det øger risikoen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 16.10

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 47:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en »klippekortordning« for overtrædelse af reglerne om dyretransport.

Af Christian H. Hansen (DF) m.fl.
(Fremsat 13/12 2005).

Sammen med denne sag foretoges:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 54:

Forslag til folketingsbeslutning om øget sikring af dyrevelfærd under transport af dyr.

Af Jens Peter Vernersen (S), Ole Glahn (RV), Kristen Touborg (SF) og Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsat 16/12 2005).

Forslagene sattes til forhandling.